

er blandt andet beføjet[§] til under Forhandlingen at gøre Henstillinger til Parterne om de Indrømmelser, som maatte synes hensigtsmæssige for Formaalet. Naar han finder det formaalstjenligt, kan han fremsætte et Mæglingsforslag, som dog ikke maa offentliggøres uden begge Parterers Samtykke, medmindre Arbejdsstandsning finder Sted, og Forligsmanden har afsluttet sin Virksomhed i vedkommende Sag. Ved Udarbejdelsen af Mæglingsforslag skal Forligsmanden raadføre sig med to Repræsentanter, der i hvert enkelt Tilfælde vælges af de to Hovedorganisationer — een af hver Organisation — eller, for saa vidt Parterne ikke tilhøre en Hovedorganisation, af Parterne selv. — Naar det under en Strid, som har givet Forligsmanden Anledning til at træde til, som foran angivet, opstaar Uenighed om Løn, Arbejdstid, Overarbejde og lignende, og den rette Erkendelse af, hvorledes de faktiske Forhold i denne Henseende have været, skønnes at være af Betydning for Stridens Afgørelse, er Forligsmanden berettiget til at afæske Parterne Erklæringer herom. For saa vidt disse Erklæringer synes ham usikre eller ikke tilstrækkelig oplysende, har Forligsmanden Ret til at begære Vidneforklaring optagen ved »Den faste Voldgiftsret«. Forligsmanden har under disse Vidneafhøringer for Voldgiftsretten Ret til at være til Stede og kan vedrørende de nys nævnte Forhold begære saadanne yderligere Spørgsmaal stillede til Vidnerne, som disses Udsagn maatte give Anledning til. — *Udgifter* til Lønninger, Kontorhold m. v. udredes af Staten ved Bevilling paa de aarlige Finanslove. — Enhver Tvist om Forligsmandens Competence kan *indankes* til »Den faste Voldgiftsret«s Afgørelse. — Denne Lov *gælder indtil 1. April 1914*; senest ved Begyndelsen af den sidste Rigsdagssamling forinden Lovens Udløb skal der af Indenrigsministeriet fremsættes Forslag om dens Fornyelse eller Revision.

Det af Regeringen fremsatte Lovforslag, der, som anført, sluttede sig til det af Fællesudvalgets Formand udarbejdede Udkast, gik i Hovedsagen ud paa følgende: Indenrigsministeriet skal for to Aar ad Gangen efter Indstilling af „Den permanente Voldgiftsret“ udnævne en Forligsmand for hele Landet (eller, hvis det skønnes ønskeligt at begrænse den enkelte Forligsmands Omraade til en enkelt Landsdel, en Forligsmand for hver saadan Landsdel). Hans Opgave er paa nedennævnte Maa-